

## Arrest

**nr. 60 613 van 29 april 2011  
in de zaak RvV X / II**

**In zake: X**

**Gekozen woonplaats: X**

**tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en  
asielbeleid.**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C) nationaliteit te zijn, op 14 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 augustus 2004 dient verzoeker een asielaanvraag in die op 15 februari 2005 is afgesloten met een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf genomen door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 10 april 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van toenmalig artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 5 maart 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Tegen deze

beslissing dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 15 500 op 1 september 2008 het beroep verwerpt.

Op 12 september 2008 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 29 oktober 2009 aangevuld. Op 11 januari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Tegen deze beslissing dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 48 121 op 15 september 2010 het beroep verwerpt.

Op 22 juli 2010 dient verzoeker opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 20 december 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 4 januari 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 22.07.2010 werd ingediend en op datum van 06.12.2010 werd geactualiseerd door:*

*K. E., P. Z. (R.R.: 000)  
nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)  
geboren te (...)  
adres: (...)*

*in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.*

*Redenen:*

*De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.*

*Het feit dat betrokkene sinds 06.08.2004 in België verblijft, zijn uiterste best gedaan zou hebben om zich te integreren, een heel sociaal netwerk van vrienden en kennissen zou hebben uitgebouwd, een resultatenlijst examen ADR voor chauffeurs, een attest van het volgen van een chauffeursopleiding d.d. 15.07.2008, een rijbewijs, een inschrijvingsbewijs Nederlands tweede taal RG1 d.d. 22.01.2008, vijf getuigenverklaringen en een deelcertificaat Nederlands tweede taal module Breakthrough d.d. 22.04.2010 voorlegt, verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.*

*Wat betreft het feit dat een verplichte terugkeer van verzoeker een te groot disproportioneel nadeel zou veroorzaken voor verzoeker; het principe wordt gehanteerd dat betrokkene in eerste instantie de verplichting heeft om zelf gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene dient alles in het werk te stellen om aan zijn wettelijke verplichting om het land te verlaten te voldoen en bijgevolg dient hij in de eerste plaats zelf alle stappen te ondernemen om rechtstreeks of via een derde land naar zijn herkomstland terug te keren of naar een land waar hij kan verblijven.*

*Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit het voorwerp heeft uitgemaakt van een veroordeling en derhalve geen gevaar uitmaakt voor de openbare veiligheid, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.*

*Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn asielaanvraag werd afgesloten op*

*22.06.2007 met een beslissing van weigering van vluchtelingenstatus - weigering subsidiaire bescherming door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België. De duur van de procedure - namelijk iets meer dan twee jaar en tien maanden - was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.“*

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste en enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

*“Dat de bestreden beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing van bestuurshandeling uitmaakt zodat deze overeenkomstig de wet op de uitdrukkelijke motivering van de administratieve bestuurshandelingen dient te worden gemotiveerd.*

*Dat bijgevolg de Minister van Binnenlandse Zaken zijn beslissingen op gemotiveerde wijze dient te nemen en dat zulks niet is geschied.*

*Dat dit niet geschied is, minstens op zeer gebrekkige wijze, moge onder meer blijken uit de hierna opgesomde vergissingen en fouten in de bestreden beslissing van de Minister van Migratie-en asielbeleid.*

*Dat het Hof van Cassatie geoordeeld heeft n.a.v. de schending van het grondwettelijk principe inzake motivering van rechterlijke beslissingen dat de motivering een wezenlijke waarborg tegen willekeur is en geldt als bewijs dat de voorgelegde middelen onderzocht werden en de uitspraak beredeneerd werd; (Cass. 12 mei 1932, Pas. 1932, 1, 166.)*

*Dat dit principe eveneens werd opgenomen in de Grondwet, m.n. onder art. 149 van de Grondwet;*

*Dat kan besloten worden dat, indien een bestuurshandeling niet degelijk gemotiveerd werd, zulks leidt tot een gemis van een wezenlijke waarborg tegen willekeur en zulks geldt als bewijs dat de Minister van Migratie-en asielbeleid de hem voorgelegde middelen niet zorgvuldig onderzocht heeft en zijn uitspraak niet beredeneerd heeft;*

*Dat er in casu sprake is van een onjuiste, en anderzijds een manifest gebrek aan motivering in de beslissing, wat ertoe leidt te besluiten dat de aan de Minister van Migratie- en asielbeleid voorgelegde middelen niet zorgvuldig onderzocht werden.*

*2. De onjuiste, gebrekkige of ontbrekende motivering van de bestreden beslissing van de Minister van Migratie- en asielbeleid, beslissing overeenkomstig de Wet van 29 juli 1991.*

*Dat verzoeker niet akkoord kan gaan met de motivering zoals gegeven in de bestreden beslissing dd 20.12.2010, aangezien deze een schending uitmaakt van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen.*

*Dat de Minister niet volstaat te stellen dat de elementen door verzoeker aangehaald geen uitzonderlijke omstandigheden vormen in de zin van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.*

*In de bestreden beslissing wordt gesteld dat:*

*Het feit dat betrokkene sinds 06.08.2004 in België verblijft, zijn uiterste best gedaan zou hebben om zich te integreren, een heel sociaal netwerk van vrienden en kennissen zou hebben uitgebouwd, een resultatenlijst examen ADR voor chauffeurs, een attest van het volgen van een chauffeursopleiding dd. 15.07.2008, een rijbewijs, een inschrijvingsbewijs Nederlands tweede taal RG1 dd. 22.01.2008, vijf getuigenverklaringen en een deelcertificaat Nederlands tweede taal module Breakthrough dd. 22.04.2010 voorlegt, verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend.*

*Dit is ten onrechte aangezien uit rechtspraak en rechtsleer blijkt dat verschillende criteria van integratie belangrijk zijn bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag, zoals tewerkstelling in België, het hebben van een sociaal netwerk, het kennen van één van de landstalen, niet afhangen van het OCMW, ... (Zie F. BERNARD, "L'article 9.3 de la loi du 15 décembre 1980", R.D.E., nr. 97, p. 12) zodat de elementen van integratie wel degelijk dienen onderzocht te worden.*

*Dat verzoeker ondertussen reeds sinds 2004 in België verblijft, zeer goed is geïntegreerd, Nederlands spreekt, en werkwilgig is.*

*Dat het onredelijk zou zijn van verzoeker te verwachten dit alles achter te laten en te moeten terugkeren naar zijn land van herkomst.*

*Er geschiedt in de bestreden beslissing geen enkele afweging met de familiale en sociale toestand van verzoeker of met andere persoonsgegevens. Evenmin geschiedt een afweging met objectieve gegevens zo ondermeer zijn totale integratie, zijn bereidheid te bij te leren, ....*

De wet van 29 juli 1991 stelt dat in principe alle administratieve beslissingen met individuele strekking uitdrukkelijk gemotiveerd moeten worden (art.2).

Ze preciseert dat "deze motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn" (art.3).

"Een beslissing motiveren in de formele betekenis, is de beslissing uitleggen, is in de beslissing zelf aantonen wat de juridische en feitelijke redenering is die dient als grondslag. Het is officialiseren uit wat en waarom de auteur van de beslissing van mening was, zijn bevoegdheid toe te passen in deze feitelijke situatie die hem voorgelegd werd" (D. Lagasse, "La loi du 28.7.1991 relative à la motivation des actes administratifs". Orientations, 1993, p.68).

De vereiste een beslissing te motiveren is erop gericht de betrokkene perfect op de hoogte te brengen van de redenen die de beslissing rechtvaardigen (Raad van State, 12.05.1989, arrest n° 32.560, R.A.C.E., 1989).

Bovendien moet de motivering ook adequaat zijn, wat betekent dat ze betrekking moet hebben op de beslissing, dat ze duidelijk moet zijn, precies, volledig en toereikend.

Een dergelijke motivatie wordt special vereist wanneer de administratie beschikt over een appreciatiebevoegdheid, zoals in het onderhavige geval (P. VAN ORSHOVEN, 'De uitdrukkelijke motivering van administratieve rechtshandelingen', R.W. 1991-1992,490).

Een dergelijke motivatie moet proportioneel zijn met de belangrijkheid van de beslissing (LEROY, M., 'La nature, l'étendue et les sanctions de l'obligation de motiver', dans le rapport de la Journée d'études de Namur du 8 mai 1992 sur la motivation formelle des actes administratives, 12-13).

In het onderhavige geval moet echter worden vastgesteld dat de motivering van de bestreden beslissing absoluut niet proportioneel is met de belangrijkheid van de beslissing.

Bovendien voldoet verzoeker aan de voorwaarden van het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 die op heden nog steeds wordt toegepast. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het feit dat verzoeker sinds 06.08.2004 in België verblijft, een heel sociaal netwerk van vrienden en kennissen heeft uitgebouwd, een resultatenlijst examen ADR voor chauffeurs, een attest van het volgen van een chauffeursopleiding dd. 15.07.2008, een rijbewijs, een inschrijvingsbewijs Nederlands tweede taal RG1 dd. 22.01.2008, vijf getuigenverklaringen en een deelcertificaat Nederlands tweede taal module Breakthrough dd. 22.04.2010 voorlegt, volledig buiten beschouwing wordt gelaten.

In de mate dat vernietigde instructie van 19 juli 2009 op heden nog steeds wordt toegepast, vormen de specifieke humanitaire omstandigheden die daarin beschreven worden wel degelijk buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet.

Dat de bestreden beslissing bijgevolg tekort komt aan de motiveringsverplichting waar zij stelt dat Het feit dat betrokkene sinds 06.08.2004 in België verblijft, zijn uiterste best gedaan zou hebben om zich te integreren, een heel sociaal netwerk van vrienden en kennissen zou hebben uitgebouwd, een resultatenlijst examen ADR voor chauffeurs, een attest van het volgen van een chauffeursopleiding dd. 15.07.2008, een rijbewijs, een inschrijvingsbewijs Nederlands tweede taal RG1 dd. 22.01.2008, vijf getuigenverklaringen en een deelcertificaat Nederlands tweede taal module Breakthrough dd. 22.04.2010 voorlegt, verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend, nu uit de praktijk blijkt dat de vernietigde instructie van 19 juli 2009 op heden nog steeds wordt toegepast, en de specifieke humanitaire omstandigheden die daarin beschreven worden wel degelijk eveneens buitengewone omstandigheden uitmaken waarom verzoeker de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure."

2.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerende motief aangeven op grond waarvan ze is genomen. *In casu* dient te worden vastgesteld dat in de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, met name artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheden vormen waarom de betrokkene de aanvraag niet kan indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris op de in de aanvraag om

machtiging tot voorlopig verblijf aangevoerde elementen is ingegaan. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het middel blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing aanvecht, zodat verzoeker de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het hoofdmotief van de bestreden beslissing bestaat erin dat verzoeker geen buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen die de aanvraag in België kunnen rechtvaardigen.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.*

*Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”*

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”*

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet aanvragen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

De buitengewone omstandigheden waarvan sprake in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde die kunnen worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen. De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen.
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de minister of de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond was om verzoeker een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, diende de verwerende partij na te gaan of verzoekers aanvraag wel regelmatig was ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de aanvraag van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden. De vreemdeling moet klaar en duidelijk

in zijn aanvraag vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn aanvraag bij de diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Uit zijn uiteenzetting moet duidelijk blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

*In casu* werd de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard, hetgeen betekent dat de buitengewone omstandigheden die verzoeker heeft ingeroepen om te verantwoorden waarom hij geen aanvraag om machtiging tot verblijf in zijn land van oorsprong heeft ingediend, niet werden aanvaard of bewezen.

Uit verzoekers aanvraag van 22 juli 2010, geactualiseerd op 6 december 2010 blijkt dat hij volgende elementen heeft aangehaald inzake de buitengewone omstandigheden:

1. integratie
2. proportionaliteit
3. identiteitsbewijs

In de bestreden beslissing wordt hierop geantwoord zoals weergegeven onder punt 1.

Verzoeker voert aan dat de door hem aangevoerde elementen ten onrechte niet worden aanvaard en dat de elementen van integratie wel kunnen aanvaard worden in het raam van de ontvankelijkheid van de aanvraag. Hij wijst erop dat in de bestreden beslissing geen afweging wordt gemaakt met de familiale en sociale toestand van verzoeker. *In fine* van het middel betoogt verzoeker dat de motivering in de bestreden beslissing niet proportioneel is met de belangrijkheid van de beslissing. Hij wijst tevens op de toepassing in de praktijk van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 en de specifieke humanitaire omstandigheden die in de instructie worden beschreven. Deze omstandigheden kunnen eveneens buitengewone omstandigheden uitmaken.

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat verzoekers elementen van integratie het voorwerp kunnen uitmaken van een eventueel onderzoek conform artikel 9.2 van de Vreemdelingenwet. Deze elementen verantwoorden echter niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België kan worden ingediend. Uit deze motieven blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris heeft uiteengezet waarom de door verzoekers aangevoerde elementen van integratie niet kunnen worden aanvaard als buitengewone omstandigheden om hun aanvraag in België te kunnen indienen. Het feit dat verzoeker het niet eens is met deze motieven, brengt niet mee dat ze onredelijk zijn. Bovendien blijkt uit de stukken van het dossier dat deze motieven steunen op een correcte feitenvinding. Hieraan wordt toegevoegd dat de integratie van verzoeker *in casu* nog niet aan de orde was, nu de bestreden beslissing enkel een uitspraak doet over de ontvankelijkheid van de aanvraag en niet over de gegrondheid. Pas indien de bevoegde minister of staatssecretaris van oordeel is dat er buitengewone omstandigheden zijn, zal hij overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de aanvraag, waarbij hij dan onder meer rekening kan houden met de elementen van de integratie (RvS 25 april 2000, nr. 86.850). In de bestreden beslissing wordt er bovendien uitdrukkelijk op gewezen dat “*De elementen met betrekking tot de integratie (...) het voorwerp (kunnen) uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.*”

Waar verzoeker aanvoert dat de beslissing een afweging diende te bevatten tussen het nadeel dat hij daardoor ondervindt gezien zijn familiale en sociale toestand en het voordeel voor de Belgische staat, kan hij niet worden gevolgd. Verzoeker heeft middels een aanvraag gebruik gemaakt van een gunstmaatregel. *In casu* werd zijn aanvraag onontvankelijk verklaard. Het volstaat dat de gemachtigde van de staatssecretaris in dit verband de motieven opgeeft waarom hij deze aanvraag onontvankelijk verklaart waarbij hij rekening houdt met de elementen die door verzoeker werden aangehaald en dat deze motieven niet kennelijk onredelijk zijn en steunen op een correcte feitenvinding. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat met betrekking tot het aangehaalde element van disproportioneel nadeel, verzoeker in eerste instantie de verplichting heeft om zelf gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker betwist niet dat hij heeft nagelaten de inmiddels verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten op te volgen.

Er kan niet worden aangenomen dat de beslissing een afzonderlijke belangenafweging moet bevatten tussen verzoekers belangen en die van de overheid.

Verzoeker verwijst ten slotte naar de toepassing in de praktijk van de vernietigde instructie van 19 juli 2009.

In de mate verzoeker de schending aanvoert van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel wegens niet of geen correcte toepassing van de instructie van 19 juli 2009 wijst de Raad op de vernietiging van deze instructie door de Raad van State (RvS 9 december 2009, nr. 198.769) wegens schending van het legaliteitsbeginsel en van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Het legaliteitsbeginsel verzet zich tegen het feit dat de vreemdeling die zich bevindt in de door de instructie omschreven voorwaarden ervan ontslagen wordt aan te tonen dat er in zijn geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn terwijl enkel de wetgever de vreemdeling kan vrijstellen van de in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet vastgelegde verplichting om buitengewone omstandigheden aan te tonen. De voormelde beginselen werken niet *contra legem* en vermogen niet het wettigheidsbeginsel te doorbreken.

De bestreden beslissing steunt op afdoende, ter zake dienende, deugdelijke en pertinente motieven. Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat de motieven kennelijk onredelijk zijn of steunen op een foutieve feitenvinding. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Het eerste en enige middel is ongegrond.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN